

BS"D

Shabbat Nachamu – Celebrating Geula

For the Bar Mitzva of the Cohen Family

R. Mois Navon

Beit HaKenneset HaSefaradi BeRimon – Ve'etchanan (Tu B'Av) 5779

Mazal Tov! Mazal Tov to the Cohen Family! Aizo Simcha! Aizo Hagiga!

But are we not get carried away (lo higzamnu)? Are we not still in the month of Av. This is the month that we all know we are to REDUCE simcha –

תלמוד בבלי מסכת תענית דף כו עמוד ב
משנכנס אב ממעטין בשמחה.

So the big QUESTION is: WHEN do we stop being mema'et besimcha??

The Piskei Teshuvot asks precisely this question:

פסקי תשובות אורח חיים סימן תקנא
ב. עד אימתי ממעטין בשמחה בחודש אב?

He brings the extreme opinion of the MB who says “until RH ELUL”!

משנה ברורה סימן תקנא ס"ק ב
(ב) לישתמיט מיניה - עד ר"ח אלול ועכ"פ עד אחר ט"ב :

The Piskei Teshuvot then explains that

- some say we wait through the 10th of Av,
- some say that we wait until after Shabbat Nachamu,
- and some say till Tu BAV.

פסקי תשובות אורח חיים סימן תקנא
ב. עד אימתי ממעטין בשמחה בחודש אב
שם : משנכנס אב ממעטין בשמחה וכו', ובמ"ב (סק"ב) עד ר"ח אלול ועכ"פ עד אחר
ט"ב. וי' באב בכלל ויש שכותבים שכן העיקר למעשה, ויש הסוברים שיש למעט בשמחה ובכל
הענינים הנצרכים למזל טוב עד אחרי שבת נחמו, ויש שהיו נמנעים עד ט"ו באב שמאז והלאה
מתחילים ימי הרחמים והרצון.

Given that we are after Tu BAV and now in Shabbat Nachamu it is clear that we can rejoice.

Now we know that Tu BAV is a great day of rejoicing, but what is so special about Shabbat Nachamu?

Well, for one, the **Drashos Even Shoiv** (Parshat V'Estchanan) written by the **student of the Rashba** states that we should **treat Shabbos Nachamu like a Yom Tov.**

But again, why? What is so significant about Shabbat Nachamu that it is even to be celebrated as a Yom Tov?

As we know, this shabbat we read the first of the Sheva DeNechamta (שבע דנחמתא):

ישעיהו פרק מ (א) נַחֲמוּ נַחֲמוּ עַמִּי יֹאמֶר אֱלֹהֵיכֶם :

But this reading, this prophecy is not simply one of seven – it is unique in just how special its message is. The Abarbanel brings the midrash to explain

אברבנאל ישעיהו פרק מ

ובמדרש איכה רבתי אמרו "נַחֲמוּ נַחֲמוּ עַמִּי יֹאמֶר אֱלֹהֵיכֶם". רבי חנינא בר פפא אמר אמרו ישראל לישעיהו : ישעיהו רבינו, תאמר שלא באת לנחם אלא אותו הדור שנחרב בית המקדש בימיו! אמר להם : לכל הדורות באתי לנחם, "אמר אלקיכם" לא נאמר אלא " יאמר אלקיכם".

This is not just a comfort to the generation of the hurban, this is a nechama for all the generations till the Messiah. This is the nechama that kept the Jews' hope in return alive for all the generations. Without this the Jews would have no hope. It is the prophetic promise that we will return to our land that kept the Jews through all their wanderings for 2000 years.

Indeed, so important is this prophecy, that this Shabbat that we read requires extra special rejoicing. The Maharil explains that we have to rejoice in it and be sure that the Geula will come as prophesied.

ספר מהרי"ל (מנהגים) הלכות שבעה עשר בתמוז ותשעה באב

[כז] שבת נחמו הוא השבת הסמוך אחר ט' באב וישמחו כל העם ויבטחו לנחמת ביאת הגואל. ואומר יוצר ארוממך אל חי, אופן שאו מנחה, אמת ויציב של יום טוב, זולת אמת משל. חתן בשבת נחמו יוצר ואופן של נחמו וכן הזולת, ובסוף כל אחד אומר חרוזה אחרונה מפיוטי דחתן, ובזולת נוהגין לעולם להתחיל כראות חתן. ויש מקומות שאומר אלהיכם בקדושה למוסף. הפטרת נחמו גם בחתונה.

What he is saying is that this is THE prophecy of Geula – we will be redeemed. Today this prophecy has been almost completely fulfilled. This prophecy does not serve as a hope but as a proof! It is staggering to think what great faith people had throughout the diaspora – throughout all the suffering, the persecutions, pogroms and inquisitions, not to speak of the holocaust. But just everyday life in the exile was difficult beyond imagination. And yet the Jews maintained their faith.

Today we need not such great faith to realize that the prophecies were true, that God has a plan and it will be done. Sometimes people ask me, how do I have such great faith. I tell them that in truth I don't have such great faith; but when I look around and see prophecy fulfilled, unbelievable prophecy fulfilled: the Jewish people has returned to its land, the we are successful beyond our wildest imaginations, that the nations from all corners of the globe are coming to learn from us – this is not faith, this is fact.

You know, when I think about the amount of faith that people had to have to withstand the exile it boggles the mind. Today we are almost there and yet, sadly, people don't even have faith for the final stage, that we will build that building on that hill over there. But we will. As surely as we came back to our land, we will rebuild the Mikdash, with the coming of the Mashiach BBY.